

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی سیستم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

بررسی تأثیر پوشش گیاهی بر ضریب رواناب (مطالعه موردی: حوزه آبخیز کاخک گناباد)

علی اکبر عباسی^۱، علی باقریان کلات^۲، مسعود عشقی زاده^۳ و رضا صدیق^۲

۱- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

۲- کارشناس ارشد مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

۳- دانشجوی دکتری آبخیزداری، دانشگاه یزد

چکیده

اهمیت پوشش گیاهی در حوزه های آبخیز در امر حفاظت خاک بر کسی پوشیده نیست. یکی از اقدامات اصلی در برنامه های آبخیزداری و حفاظت خاک افزایش پوشش گیاهی در سطح حوزه ها است. پوشش گیاهی باعث کاهش انرژی قطرات باران بر سطح خاک شده درنتیجه میزان فرسایش پاشمانی را کاهش می دهد. علاوه بر این سبب افزایش میزان نفوذپذیری آب در خاک در اثر افزایش نفوذپذیری، کاهش سرعت رواناب، افزایش ماده آلی خاک می شود. در این تحقیق تأثیر پوشش گیاهی در حفاظت خاک از طریق بررسی تأثیر آن بر ضریب رواناب صورت گرفته است. برای این منظور ضریب رواناب در سطح پلات و حوزه مقایسه گردیده است. در سطح پلات که تنها عملیات بیولوژیکی در آن انجام شده است، ضریب رواناب در حوزه نمونه نسبت به حوزه شاهد از ۵۵ تا ۶۰ درصد کاهش داشته است. در سطح حوزه نیز در حوزه نمونه نسبت به شاهد ضریب رواناب در یک واقعه که رواناب قابل وجود داشته، حدود ۳۸ درصد کاهش داشته است.

واژه های کلیدی: سطوح آبگیر باران، بارش، ضریب رواناب، آستانه رواناب

^۱- نویسنده مسئول علی اکبر عباسی پست الکترونیک: ak_abbas@yahoo.com

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی میثم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

مقدمه:

مدیریت پوشش گیاهی از طریق تعیین درصد بهینه پوشش گیاهی در سطح دامنه ها ضرورت تعیین قرق بودن یا آزاد نمودن عرصه و همچنین اجرای طرح های بیولوژیکی جهت افزایش پوشش گیاهی را توجیه پذیر می سازد. این تحقیق باهدف بررسی تأثیر پوشش گیاهی بر ضرب رواناب انجام گردیده است.

خرایی و همکاران (۱۳۹۰) در بررسی آثار هیدرولوژیکی تخریب جنگل نشان دادند در اثر تخریب پوشش ویژگی های هیدرولوژیکی مانند رواناب، ضرب رواناب، غلظت رسوب و تولید رسوب به ترتیب به میزان ۵، ۷، ۶ و ۱۸ برابر افزایش می یابد.

علیدوست و همکاران (۱۳۸۵) اثرات پوشش جنگلی در کاهش و جلوگیری از بروز سیل و تخریب در مناطق کوهستانی شرق گیلان را بررسی کرده اند و نتیجه گرفته اند که با توجه به وجود ۶۰ درصد پوشش گیاهی درختی و درختچه ای و لاش برگ که تأثیر به سزایی در کاهش رواناب در عرصه داشته، رواناب حاصل از بارندگی در این منطقه ۸/۴۶ درصد به دست آمده است.

نوری و همکاران (۱۳۸۶) اثر اجرای عملیات آبخیزداری بر ضرب رواناب در مناطق نیمه خشک را بررسی کرده و نتیجه گرفته اند که اجرای این اقدامات ضرب رواناب را به طور متوسط برای ماه های مختلف ۱۰٪ کاهش داده است.

مرادی پور (۱۳۹۱) تأثیر تخریب شدید پوشش گیاهی مرتع در ضرب رواناب پتانسیل در سطح حوزه را در حوزه طالقان با استفاده از مدل موربررسی قرار داده و پیش بینی کرده است که تخریب شدید در پوشش گیاهی موجب افزایش ۷۱ درصدی در ضرب رواناب پتانسیل خواهد شد.

زانگ و همکاران (۲۰۰۷) در بررسی اثرات پوشش های جنگلی بر رواناب و رسوب حوزه های آبخیز نشان دادند پوشش گیاهی نقش مهمی در نگهداری و جذب بارش و به تأخیر اندختن شروع رواناب بازی می کند و با افزایش پوشش گیاهی مقدار رواناب، عمق رواناب و ضرب رواناب کاهش می یابد.

حشمت پور (۱۳۸۱) به بررسی عملکرد عملیات آبخیزداری در کنترل سیلاب حوزه آبخیز غاز محله در استان گلستان پرداخت. او دبی های اوج سیلاب های ۲، ۵، ۱۰، ۲۰، ۵۰ و ۱۰۰ ساله را برای ارزیابی استفاده نموده و نقش اقدامات افزایش پوشش گیاهی، عملیات مکانیکی و سازه ای بر آن را مؤثر دانسته است.

Cheng (۱۹۸۹) اقدام به بررسی تغییرات جریان رودخانه بعد از برداشت درختان کاج در حوزه آبخیز Beet-Infsted در جنوب انگلیس به منظور مشخص کردن پیامدهای مربوط به آن کرده است. استفاده از روش آبخیزهای جفتی برای ارزیابی تغییرات جریان رودخانه Camp Creek بعد از قطع یکسره بیش از ۳۰٪ درختان که در حدود ۳۳۹ کیلومترمربع حوزه آبخیز را شامل می گردید در مقایسه با آبخیز شاهد مجاور آن به نام Great Creek از طریق بررسی اطلاعات هیدرومتری طی سال های ۱۹۷۱-۱۹۷۶ (قبل از قطع درختان) و ۱۹۸۳-۱۹۷۳ (بعد از قطع درختان) نشان داد که نتایج حاصل از این روش دارای همخوانی مناسب و قابل قبولی با یافته های حاصل از تحقیقات انجام شده با سایر روش ها است.

Petra (۱۹۹۹) در منطقه Radwan در اردن اقدام به بررسی نقش اقدامات مختلف آبخیزداری با استفاده از مدل آنالیز سیلاب نموده است. نتایج نمایانگر تقلیل دبی اوج و حجم سیلاب تا حد ۷۰٪ بوده است.

Hjelmfelt (۱۹۹۹) در حوزه Good Water Creek واقع در ایستگاه تحقیقاتی Missouri مرکزی امریکا اثر نوار حفاظتی پوشش گیاهی را بر روی رواناب و بار رسوب با استفاده از یک مدل اساساً فیزیکی و توزیعی بررسی کرد. نتایج به دست آمده نشان داد که تغییر پوشش گیاهی آبراهه از پوشش گیاهی نامترکم طبیعی به علفی متراکم موجب کاهش رواناب و رسوب می گردد.

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی میثم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

Mont-Lozer Cognard-Planck و همکاران (۲۰۰۱) به ارزیابی نقش پوشش جنگلی روی رودخانه در حوزه آبخیز واقع در فرانسه با استفاده از مدل بارندگی-رواناب روزانه Grhum پرداختند. آنها این مدل را برای حوزه آبخیز مذکور با استفاده از اطلاعات هیدرومتری موجود از سال ۱۹۸۱ مورد بررسی قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که این مدل توانایی زیادی برای استفاده در اقلیم‌ها و توپوگرافی‌های مختلف دارد. همچنین این مطالعه به توانایی این مدل برای جداسازی و کمی کردن اثر پوشش گیاهی بر روی رژیم رودخانه تأکید داشته است.

مواد و روش‌ها:

منطقه مورد مطالعه

این تحقیق در حوزه زوجی کاخک انجام گردیده است. حوزه زوجی کاخک واقع در حوزه آبخیز شهید مهدی نوری کاخک در فاصله ۳۵ کیلومتری جنوب گناباد واقع گردیده است و بخشی از حوزه آبخیز کویر نمک است. حوزه زوجی از دو زیر حوزه نمونه و شاهد تشکیل شده است. حوزه نمونه دارای مساحت $106/5$ هکتار که انواع عملیات آبخیزداری (مکانیکی، بیومکانیکی، بیولوژیک و مدیریتی) در آن انجام گرفته است. حوزه شاهد دارای مساحت $110/6$ هکتار است که هیچ نوع عملیات آبخیزداری در آن صورت نگرفته است. طرح‌های بیولوژیکی اجرشده در حوزه نمونه شامل عملیات نهال کاری، کپه کاری و بذرپاشی است. شبیه متوسط وزنی حوزه نمونه $52/9$ درصد و حوزه شاهد $55/4$ درصد و حداقل ارتفاع 2623 متر و حداقل 1997 متر است. متوسط بارندگی سالانه در حوزه زوجی 243 میلی‌متر و متوسط دمای سالانه $14/2$ درجه سانتی‌گراد است. اقلیم منطقه از روش دومارتین نیمه‌خشک طبقه‌بندی می‌گردد. از نظر پوشش گیاهی حوزه نمونه دارای متوسط پوشش $40/7$ درصد و بیوماس 411 کیلوگرم در هکتار و حوزه شاهد دارای متوسط پوشش $16/7$ درصد و بیوماس 214 کیلوگرم در هکتار است. حوزه زوجی کاخک از نظر زمین‌شناسی تماماً بر روی تشکیلات شمشک قرار گرفته است. سازند شمشک خود از شیلهای سیلتی تا ماسه‌ای خاکستری‌رنگ همراه با ماسه‌سنگ و برش‌های آتش‌فشاری و گابرو تشکیل شده است. شکل ۱ موقعیت منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهد.

شكل ۱ موقعیت جغرافیایی- سیاسی حوزه زوجی (نمونه و شاهد)

حوزه‌های زوجی از دو حوزه نمونه و شاهد که از نظر خصوصیات فیزیکی، اقلیمی، زمین‌شناسی، خاکشناسی، اکولوژیکی و ... تقریباً مشابه می‌باشند، تشکیل شده‌اند. در حوزه نمونه انواع اقدامات آبخیزداری و حفاظت خاک شامل عملیات مکانیکی، بیومکانیکی، بیولوژیکی و مدیریتی اجرا گردیده است در حالی که حوزه شاهد هیچ‌گونه عملیاتی در آن اجرا نشده و حالت طبیعی، دست‌نخورده و کاربری اولیه خود را حفظ کرده است. شکل ۲ حوزه‌های نمونه و شاهد حوزه زوجی کاخک را نشان می‌دهد.

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی سیستم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

شکل ۲ عکس هوایی حوزه های نمونه و شاهد حوزه زوجی کاخک

پارامترهای فیزیکی حوزه از قبیل مساحت، محیط، شکل و ضرایب شکل، تراکم آبراهه، شیب متوسط، طول آبراهه، ... است. برای بررسی خصوصیات فیزیکی حوزه های مورد مطالعه از پردازش اطلاعات در محیط GIS و استفاده از نرم افزارهای تخصصی مربوطه و همچنین بررسی های دفتری و صحرایی استفاده شده است. مهم ترین خصوصیات فیزیکی منطقه مورد مطالعه به شرح جدول زیر است.

سamanه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی میثم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

جدول ۱ - مشخصات فیزیکی حوزه های نمونه و شاهد حوزه زوجی کاخک

مشخصه	نام حوزه	نمونه	شاهد
مساحت (کیلومتر)		۱/۰۶۵	۱/۱۰۶
محیط (کیلومتر)		۴/۶۶۲	۴/۸۰۳
طول آبراهه اصلی تا مرکز نقل حوزه (کیلومتر)		۰/۹۸۱	۱/۰۹۱
طول حوزه (کیلومتر)		۱/۸۷۰	۱/۸۶۲
قطر دایره هم مساحت حوزه (کیلومتر)		۱/۱۶۵	۱/۱۸۷
ضریب شکل		۰/۰۵۷	۰/۵۹۴
ضریب فشرده (گراولیوس)		۱/۲۶۵	۱/۲۷۹
ضریب گردی (میلر)		۰/۶۱۵	۰/۶۰۲
ضریب کشیدگی حوزه (شیوم)		۰/۶۲۳	۰/۶۳۷
عامل شکل		۱/۱۸۳	۱/۲۳۹
شیب متوسط وزنی (درصد)		۵۲/۹	۵۵/۴
شیب میانه (درصد)		۵۱	۵۱
حداکثر ارتفاع (متر)		۲۵۲۱	۲۶۲۳
حداقل ارتفاع (متر)		۱۹۹۷	۲۰۴۸
ارتفاع متوسط (متر)		۲۱۷۱/۶	۲۳۲۵/۷
ارتفاع میانه (متر)		۲۱۵۱/۱	۲۲۳۲۷

پوشش گیاهی

منطقه مورد مطالعه بر اساس بارندگی سالیانه و با توجه به تقسیمات آب و هوایی ایران در منطقه اکولوژیک نیمه استینی سرد واقع گردیده است.

بر اساس آماربرداری های جدید صورت گرفته بر روی پوشش گیاهی حوزه نمونه و شاهد تیپ های گیاهی مشاهده شده در منطقه به شرح جداول زیر است.

جدول ۲ تیپ های گیاهی مشاهده شده در حوزه های نمونه و شاهد حوزه زوجی کاخک

تیپ	Culture (CL) (آبی و دیم)
تیپ I	کاهو وحشی - پوا
تیپ II	Lactoca orientalis - Poa bulbosa
تیپ III	گوش بره - کما - کاهو وحشی
تیپ IV	Gundelia tourneforti - Seratulla orientalis

جدول ۳ ویژگی های تیپ های گیاهی حوزه نمونه و شاهد حوزه زوجی کاخک

تیپ	حوزه شاهد		حوزه نمونه	
	درصد پوشش	مساحت (هکتار)	درصد پوشش	مساحت (هکتار)
I	۵/۷	۳/۶	-	-
II	۲۱/۵	۳/۹	۴۴/۳	۱۳/۱
III	۲۷/۳	۴۸/۲	۴۶/۲	۵۶/۳
IV	۱۲/۳	۵۴/۹	۳۱/۸	۳۷/۱
متوجه	۱۶/۷	۱۱۰/۶	۴۰/۷	۱۰۶/۵

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی سیستم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

عملیات بیولوژیکی و مدیریتی اجراشده

جدول ۴ نوع و مساحت عملیات بیولوژیکی اجراشده در حوزه نمونه کاخک را نشان می دهد. از نظر مدیریتی نیز حوزه نمونه تحت فرق کامل است. نمونه ای از عملیات بیولوژیک اجراشده در حوزه نمونه در شکل ۳ ارائه گردیده است.

جدول ۴ نوع و مساحت عملیات بیولوژیکی اجراشده در حوزه نمونه کاخک

ردیف	نام عملیات	مساحت (هکتار)
۱	بانکت بندی همراه با نهال کاری	۴/۲
۲	کپه کاری و بذرپاشی	۱۰۶/۵
۳	فرق	۱۰۶/۵

شکل ۳- نمونه ای از عملیات کپه کاری انجام شده در حوزه نمونه

نتایج

پوشش گیاهی

بر اساس آماربرداری صورت گرفته در خردادماه ۹۰ متوسط تاج پوشش گیاهی در کل تیپ های گیاهی حوزه نمونه ۴۱/۳ درصد است در حالی که در حوزه شاهد ۱۶/۱ درصد است. نتایج حاصل از اندازه گیری تاج پوشش حوزه های نمونه و شاهد حوزه زوجی کاخک در جداول ۵ و ۶ نشان داده شده است.

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی میثم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

جدول ۵- مقدار متوسط پوشش گونه های گیاهی موجود در تیپ های گیاهی حوزه نمونه کاخ

شرح	درصد پوشش در پلات										متوسط پوشش (%)
	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	
<i>Stipa barbata</i>	۱۱	-	-	۲	-	-	۱	-	۲	-	۱/۶
<i>Bronus tomentellus</i>	۷	-	-	-	۲۵	-	-	۲۰	۱۷	-	۶/۹
<i>Seratulla orientalis</i>	۶	-	۴	۹	۴	۳	-	-	-	۱۵	۴/۱
<i>Gundelia tourneforti</i>	۲	-	-	-	۱۰	-	۰/۵	-	۲	۱۵	۲/۷
<i>Alyssum dacycarpum</i>	۱	-	۰/۵	۰/۵	-	-	-	-	-	-	۰/۲
<i>Lactuca orientalis</i>	-	۱۲	-	-	-	-	۵۰	۳	۲۰	-	۸/۵
<i>Thymus fallax</i>	-	۱۰	-	-	-	-	-	۳	-	-	۱/۳
<i>Poa bulbosa</i>	-	۸	۰/۵	۲	۱	۲	-	۹	-	-	۲/۲
<i>Tulipa bibrsteniana</i>	-	۰/۵	-	-	-	-	-	-	۱	-	۰/۲
<i>Ferula ovina</i>	-	-	۸	۵	-	-	۳	۸	۵	-	۲/۹
<i>Salsola SP</i>	-	-	۰/۵	۴	-	-	-	-	۲	۲	۰/۸
<i>Artemisia scoparia</i>	-	-	۲۹	-	-	-	-	-	-	-	۲/۹
<i>Asragalus gummiferous</i>	-	-	-	-	-	۷	-	-	-	-	۰/۷
<i>Acantholimon bracteatum</i>	-	-	-	-	-	۴	-	-	-	-	۰/۴
<i>Hordeum glaucum</i>	۵	۱۵	۰/۵	-	-	-	-	۰/۵	-	-	۲/۱
<i>Cardaria draba</i>	۱	۴	-	-	-	-	-	-	-	-	۰/۵
<i>Capparis spinosa</i>	-	۰/۵	-	-	-	-	-	-	-	-	۰/۰/۵
<i>Scariola orientalis</i>	-	-	-	۸	-	۸	-	۹	-	-	۲/۵
سایر یکساله ها	۷	-	-	-	-	۱	۵	-	-	-	۱/۳
جمع تاج پوشش	۴۰	۵۰	۴۳	۳۰/۵	۴۰	۲۵	۵۹/۵	۴۴/۵	۴۹	۳۲	۴۱/۳
لاش برگ	۱۲	۴	۲۳	۳۵	۸	۱۵	۴	۱۲	۱۰	۲	۱۲/۵
سنگ و سنگریزه	۲۰	۸	۸	۶	۳۲	۲	۱۰	۲۳	۱۲	۴۰	۱۶/۱
جمع کل پوشش	۷۲	۶۲	۷۴	۷۱/۵	۸۰	۴۲	۷۳/۵	۷۹/۵	۷۱	۷۴	۷۰

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی میانمیم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

جدول ۶- مقادیر متوسط پوشش گونه های گیاهی موجود در تیپ های گیاهی حوزه شاهد کاخ

شرح	درصد پوشش در پلاتها										متوجه پوشش (%)
	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	
Bromus SP	-	-	-	۰/۵	-	-	-	-	-	-	۰/۰۵
Seratulla orientalis	۱۰	۱۰	۱۰	۲	-	-	-	-	-	-	۳/۲
Gundelia tourneforti	۴	۱	-	۰/۵	۳	۲	۰/۵	۱	-	-	۱/۲
Lactuca orientalis	-	-	-	-	۳	-	-	۳	۷/۵	۴	۱/۷۵
Thymus fallax	-	-	-	۲	۱	-	-	-	-	-	۰/۳
Ferula ovina	۱۵	۴	-	۰/۵	-	۱	-	-	-	۲	۲/۲۵
Asragalus SP	-	-	-	۸	-	-	-	-	-	-	۰/۸
Acanthophyllum SP	-	۱	۰/۵	-	-	-	۰/۵	-	-	-	۰/۲
Cirsium Sp	-	-	۰/۵	-	-	-	-	-	-	-	۰/۰۵
Achilla millefolium	-	-	-	-	-	۲	-	-	-	-	۰/۲
Nepeta sacharata	-	-	-	-	-	-	۰/۵	۱	-	-	۰/۲
Cenauea sp	-	-	-	-	-	-	-	-	۳	-	۰/۳
Pulicaria gnaphalodes	-	-	-	-	-	-	۳	۴	۳	-	۱
Scariola orientalis	۰/۵	-	-	-	-	۴	-	-	۱	۵	۱/۰۵
Nepeta menthoides	-	-	-	-	-	-	-	-	۲	-	۰/۲
Hordeum glaucum	-	۱	۲	-	-	-	۰/۵	-	۱	-	۰/۵
Convolvulus linealus	-	-	-	-	-	-	-	-	-	۱۱	۱/۱
Euphorbia Sp	-	-	-	-	-	-	-	-	-	۱۲	۱/۲
سایر یکساله ها	۱	۲	۲	-	-	۱	-	۱	۰/۵	۵	۱/۲۵
جمع تاج پوشش	۳۰/۵	۱۹	۱۵	۱۳/۵	۷	۱۰	۷	۱۰/۵	۱۸/۵	۳۹	۱۶/۸
لاش برگ	۱	۲	۲	۰/۵	۱	۱	۲	۲	۲	۱	۱/۵
سنگ و سنگریزه	۵	۲	۲۵	۱۶	۲۵	۳۰	۱۵	۸۰	۷۵	۱۵	۲۸/۸
جمع کل پوشش	۳۶/۵	۲۳	۴۲	۳۰	۳۳	۴۱	۲۴	۹۲/۵	۹۵/۵	۵۵	۴۷/۱

سامانه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی سیستم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

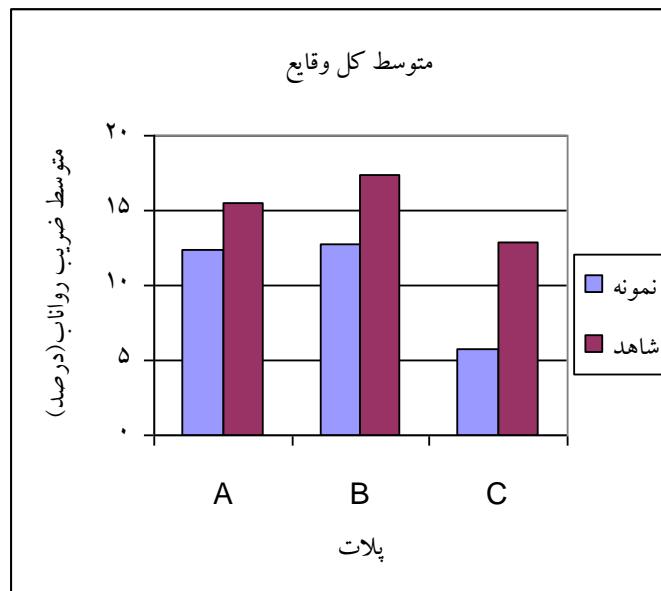
اطلاعات بارش رواناب پلاتها

اطلاعات بارش و رواناب قابل استناد که مشخصات رگبار به وجود آورنده آن نیز دقیقاً معلوم باشد تعداد ۷ واقعه است. به طور کلی در حوضه زوجی حداکثر بین ۱ تا ۲ واقعه منجر به رواناب در سال رخ می دهد.

بحث و نتیجه گیری

بررسی ضریب رواناب در وقایع مختلف بارش رواناب در پلاتها

متوسط ضریب رواناب در دسته پلاتهای A و B و C در حوزه های نمونه و شاهد برای تمامی وقایع مورد بررسی قرار گرفته که نتایج آن در شکل ۴ ارائه گردیده است. بر اساس شکل ۴ متوسط ضریب رواناب در تمامی وقایع ثبت شده در پلاتهای حوزه نمونه از حوزه شاهد کمتر است که می تواند ناشی از اجرای عملیات بیولوژیک در حوزه نمونه است. درصد کاهش ضریب رواناب در پلاتهای حوزه نمونه نسبت به حوزه شاهد به ترتیب برای پلاتهای A، B و C به ترتیب $\frac{26}{3}$ ، $\frac{20}{5}$ و $\frac{55}{4}$ درصد است.

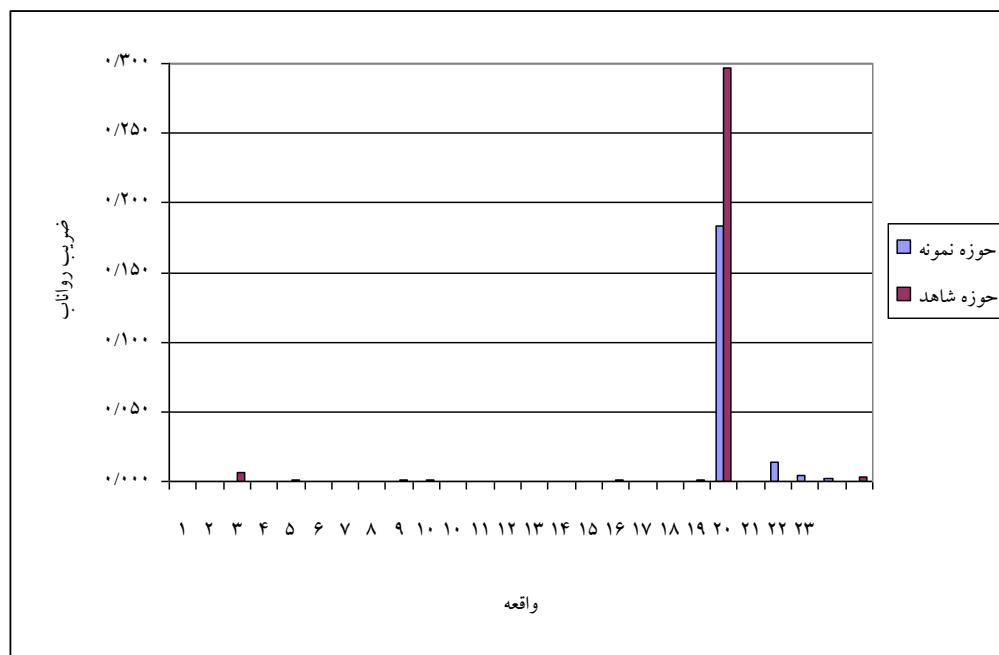
شکل ۴- متوسط ضریب رواناب در کل وقایع

بررسی ضریب رواناب در وقایع مختلف بارش رواناب در حوزه های نمونه و شاهد

متوسط ضریب رواناب در حوزه های نمونه و شاهد برای تمامی وقایع مورد بررسی قرار گرفته که نتایج آن در شکل ۵ ارائه گردیده است. از بین چهار واقعه بارندگی که در حوزه نمونه رواناب جاری شده است، تنها یک مورد در حوزه شاهد اطلاعات رواناب ثبت شده و در سه مورد دیگر به دلیل تخریب چاهک ایستگاه هیدرومتری اطلاعات ثبت نشده است. در یک واقعه ای که در هر دو حوزه نمونه و شاهد رواناب قابل ملاحظه بوده و اطلاعات آن ثبت شده است، ضریب رواناب در حوزه نمونه $\frac{38}{3}$ درصد نسبت به حوزه شاهد کاهش داشته است. این کاهش ضریب رواناب در حوزه متأثر از عملیات بیولوژیکی، مکانیکی و بیومکانیکی و مدیریتی (قرق) است.

سamanه های سطوح آبگیر باران

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی
انجمن علمی سیستم های سطوح آبگیر باران ایران
مشهد مقدس ۲۸-۲۹ بهمن ماه ۱۳۹۴

شکل ۵- ضریب رواناب در وقایع بارش رواناب برای حوزه های نمونه و شاهد

منابع

- خزایی مجید و همکاران، ۱۳۹۰، آثار هیدرولوژیکی تخریب سطح جنگل مطالعه موردی جنگل آموزشی دانشگاه تربیت مدرس مازندران، مجله جنگل ایران، انجمن جنگل‌بانی ایران، سال سوم، شماره ۲، صفحه ۱۴۵ تا ۱۵۵.
 - علیدوست، م. صبح زاهدی، ش؛ و پور نصرالله، م.، همایش منابع طبیعی و توسعه پایدار در عرصه های جنوبی دریای خزر
 - نوری، ح. خوشحال ج؛ و ولی ع. ۱۳۸۶، بررسی اثر اجرای عملیات آبخیزداری بر ضریب رواناب در مناطق نیمه خشک، دهمین کنگره علوم خاک ایران
 - مرادی پور، ش. ۱۳۹۱، پیش‌بینی تأثیر تخریب شدید پوشش گیاهی مرتع در ضریب رواناب پتانسیل در سطح حوزه، اولین کنفرانس ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار
 - حشمت پور، ع. ۱۳۸۱، بررسی عملکرد اقدامات آبخیزداری در کنترل سیلال حوزه آبخیز غاز محله، مجموعه خلاصه مقالات اولین همایش نقش و جایگاه آبخیزداری در توسعه منابع طبیعی و کشاورزی حاشیه خزر، صفحه ۹۶.
 - طرح بازنگری حوزه زوجی کاخک، ۱۳۹۰، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری خراسان رضوی
- 7- - Radwan, A. 1999. Flood analysis and mitigation for an area in Jordan, Journal of water resources and management, 125(3):170-177.
- 8- - Zhang, et al. 2010. Effects of forest vegetation on runoff and sediment transport of watershed in Loess area, west China. Frontiers of Forestry in China. Volume 2, Issue 2, pp 163-16